

ประสิทธิภาพของกรดซาลิไซลิกต่อคุณภาพต้นอ่อนทานตะวันระหว่างการเก็บรักษา

Effect of Salicylic Acid on Quality of Sunflower Sprout During Storage

สุริyan พาณิช¹ 瓦蒂ดา จิมสูนทร¹ นิตา แก้วploy¹ และ นิตา เสือเมือง¹
Suriyan Supapvanich*, Wathida Chimsontorn, Thida Kaewploy and Nitad Suamuang

Abstract

The investigation of the effect of salicylic acid (SA) treatment on quality of sunflower sprouts during storage. The sunflower sprouts were sprayed with SA at the concentration of 0, 0.5 or 1.0 mM for 2 days before harvest. After harvest, the sprouts were held at 7°C for 10 days. Colour, pigments and bioactive compounds were determined. Brightness (L^*) and greenness (- a^*) of all the treatments remained constant throughout the storage period. The ΔE^* of the water-treated (0mM) sprouts was obviously higher than that of the both SA-treated sprouts. SA treatment induced total chlorophyll content except on day 10 in storage when total chlorophyll content of all the treatments were similar. SA also reduced the increase in total carotene content during storage. All bioactive compounds including antioxidant content as determined by using ferric reducing antioxidant power (FRAP) and the percentage of DPPH free radical scavenging activity, total phenol and total flavonoid contents as influenced by both SA treatments were higher than those of the water-treated sprouts. In conclusion, both SA treatments could maintain colour and bioactive compounds in sunflower sprouts during storage.

Keywords: sunflower sprout, salicylic acid, bioactive compounds

บทคัดย่อ

การศึกษาประสิทธิภาพการใช้กรดซาลิไซลิก (SA) ต่อคุณภาพต้นอ่อนทานตะวันระหว่างการเก็บรักษา โดยฉีดพ่นสารละลาย SA ความเข้มข้น 0, 0.5 และ 1.0 mM ในช่วง 2 วันก่อนการเก็บเกี่ยว ต้นอ่อนทานตะวันหลังเก็บเกี่ยวถูกเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 7°C นาน 10 วัน ทำการวัดสี สารสี และสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ พบร่วมกับความสว่าง (L^*) และสีเขียว (- a^*) ของต้นอ่อนทานตะวันมีค่าคงที่ระหว่างการเก็บรักษา ในขณะที่ความแตกต่างของสี (ΔE^*) ของต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยน้ำ (0 mM) มีค่าสูงกว่าต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยสารละลาย SA ทั้ง 2 ความเข้มข้น การใช้สารละลาย SA เพิ่มปริมาณคลอโรฟิลล์ ยกเว้นในวันที่ 10 ของการเก็บรักษา ปริมาณคลอโรฟิลล์มีค่าใกล้เคียงกันในทุกทรีเม้นต์ แต่จะลดการเพิ่มขึ้นของแอกโนเจนระหว่างการเก็บรักษา ศักยภาพรวมในการต้านอนุมูลอิสระที่ทดสอบด้วยวิธี ferric reducing antioxidant power (FRAP) และ DPPH free radical scavenging activity ปริมาณสารประกอบพื้นดิน และฟลาโวนอยด์ทั้งหมดของต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยสารละลาย SA มีค่าสูงกว่าต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยน้ำ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการใช้สารละลาย SA สามารถรักษาคุณภาพด้านสี และปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของต้นอ่อนทานตะวันระหว่างการเก็บรักษา

คำสำคัญ: ต้นอ่อนทานตะวัน, กรดซาลิไซลิก, สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ

บทนำ

ต้นอ่อนทานตะวัน (sunflower sprouts) หรือที่รู้จักกันในชื่อทานตะวันงอก จัดเป็นผักที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง และเป็นที่นิยมในปัจจุบัน จากการศึกษาคุณภาพทางโภชนาการพบว่าทานตะวันงอก ประกอบด้วยกรดลิโนเลอิก ไขมัน 3, 6 และ 9 วิตามินบี วิตามินเอ และโพเดต (Márton et al., 2010) โดยทั่วไปต้นอ่อนทานตะวันมีอายุการวางจำหน่ายในตลาดประมาณ 7 วัน แม้ว่าจะเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ การเน่า การเปลี่ยนสีของใบเลี้ยงเป็นสีเหลือง และ การงอกของใบแท้ยังคงเป็นสาเหตุหลักในการเสื่อมสภาพของต้นอ่อนทานตะวันระหว่างการเก็บรักษา ในปัจจุบันมีงานวิจัยหลายงานศึกษาการนำกรดซาลิไซลิก (salicylic acid) มาใช้ในการรักษาคุณภาพ และยืดอายุผลิตสุดหลังการเก็บเกี่ยว เป็นที่ทราบกันดีว่ากรดซาลิไซลิก จัดเป็นชื่อริโนนีฟีช พบ.ได.ในพืชทั่วไป และพบในเรโนไมนามาก เมื่อพืชได้รับความเครียดจากสิ่งแวดล้อม ในฐานะที่เป็นชื่อริโนนีฟีกรดซาลิไซลิกมีผลต่อกระบวนการเจริญเติบโตของพืช การงอกของเมล็ด และการต้านทานการเข้าทำลายของโรค

¹ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพ 10520

¹ Department of Agricultural Education, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok 10520

นอกจากนี้ยังช่วยควบคุมการสุกของผลไม้และรักษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว (Supapvanich and Promyou, 2013) การใช้กรดซาลิไซลิกกับผลิตผลหลังการเก็บเกี่ยวสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การรอม จุ่ม และฉีดพ่น ระดับความเข้มข้นที่ใช้ขึ้นอยู่กับชนิดของผลิตผล โดยปกติการใช้กรดซาลิไซลิกหลังการเก็บเกี่ยวมากให้ความเข้มข้นประมาณ 0.1-5 มิลลิโมลาร์ (Supapvanich and Promyou, 2013) จากงานวิจัยก่อนหน้านี้ พบว่าการใช้สารละลายกรดซาลิไซลิก สามารถลดการเกิดโรคหลังการเก็บเกี่ยว ช่วยลดการสูญเสียและลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ และรักษาปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพในมะลอก (Promyou and Supapvanich, 2016) และ แมงลัก(Supapvanich et al., 2015) ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของกรดซาลิไซลิกต่อการรักษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว และปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพในต้นอ่อนทานตะวันของกรดซาลิไซลิกที่อุณหภูมิ 7°C ระหว่างการเก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว 10 วัน

อุปกรณ์และวิธีการ

เตรียมเมล็ดทานตะวันก่อนเพาะ โดยการแช่น้ำ 8 ชั่วโมงและบ่มในผ้าขาวบางพร้อมน้ำ 35 ชั่วโมง เพื่อให้รากออกจากนั้นนำไปเพาะในที่ร่มโดยใช้กลอน รดน้ำ 2 ครั้งต่อวัน เป็นเวลา 4 วัน ในวันที่ 5 เปิดให้ต้นอ่อนทานตะวันได้รับแสง โดยทำการแบ่งต้นอ่อนทานตะวันออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 รดน้ำปริมาณปกติ (ชุดควบคุม) กลุ่มที่ 2 รดด้วยกรดซาลิไซลิก 0.5 mM และกลุ่มที่ 3 รดด้วยกรดซาลิไซลิก 1.0 mM และทำการเก็บเกี่ยวต้นอ่อนทานตะวันในวันที่ 6 นำมารวจถุง LDPE ปริมาณ 100 กรัม/ถุง เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $7 \pm 1^\circ\text{C}$ ทำการบันทึกผลทุก 5 วัน โดยวัดค่าสีต้นอ่อนทานตะวัน ด้วยเครื่องวัดสี MINOLTA รุ่น CR-300 รายงานผลเป็นค่า L^* , $-a^*$ และ ΔE^* ปริมาณคลอโรฟิลล์และแครอทีนทั้งหมด ตามวิธีของ Kirk, (1968) ปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี FRAP assay ตามวิธีของ Benzie and Strain (1996) และ DPPH free radical scavenging ตามวิธีของ Brand-Williams et al. (1995) สารประกอบพื้นดิน ตามวิธีของ Slinkard and Singleton (1977) และฟลาโวนอยด์ตามวิธีของ Jia et al. (1999)

ผล

Figure 1 แสดงลักษณะการเปลี่ยนแปลงสี ได้แก่ ค่าความสว่าง (L^*) ค่าสีเขียว ($-a^*$) และค่าความแตกต่างโดยรวมของสี (ΔE^*) ของต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยสารละลายกรดซาลิไซลิกที่ความเข้มข้น 0, 0.5 และ 1.0 mM พบร่วม L^* มีค่าคงที่ในทุกหน่วยนร์ ตลอดการเก็บรักษา และการใช้กรดซาลิไซลิก ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ L^* เช่นเดียวกับ $-a^*$ พบร่วมมีค่าใกล้เคียงกันและไม่พบความแตกต่างทางสถิติ แต่ในต้นอ่อนทานตะวันที่ฉีดพ่นด้วยสารละลายกรดซาลิไซลิก 1.0 mM มี $-a^*$ สูงกว่าตัวอย่างอื่นเล็กน้อย การใช้กรดซาลิไซลิกสามารถควบคุม ΔE^* ของต้นอ่อนทานตะวันได้ และพบว่ามีค่าน้อยกว่าตัวอย่างในชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ผลการทดลองใน Figure 2 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างที่ฉีดพ่นด้วยกรดซาลิไซลิกมีปริมาณคลอโรฟิลล์สูงกว่าตัวอย่างในชุดควบคุม และระหว่างการเก็บรักษา การใช้กรดซาลิไซลิกช่วยรักษา ระดับปริมาณคลอโรฟิลล์ และควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณแครอทีนทั้งหมดในต้นอ่อนทานตะวัน ซึ่งในตัวอย่างชุดควบคุมพบการเพิ่มขึ้นของปริมาณคลอโรฟิลล์ และปริมาณแครอทีนระหว่างการเก็บรักษานาน 10 วัน และพบว่าการใช้กรดซาลิไซลิกเพิ่มปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระ ทั้งที่ตรวจด้วยวิธี FRAP assay และ DPPH free radical scavenging ปริมาณสารประกอบพื้นดิน (Figure 4) ระหว่างการเก็บรักษาพบว่าตัวอย่างที่ใช้กรดซาลิไซลิกสามารถรักษาระดับปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระ กระตุ้นปริมาณสารประกอบพื้นดิน และฟลาโวนอยด์ ในขณะที่ตัวอย่างในชุดควบคุมพบการลดลงของปริมาณสารออกฤทธิ์ทุกชนิด ซึ่งการใช้กรดซาลิไซลิกที่ความเข้มข้น 1.0 mM ให้ผลดีที่สุดในการรักษาและกระตุ้นปริมาณสารออกฤทธิ์

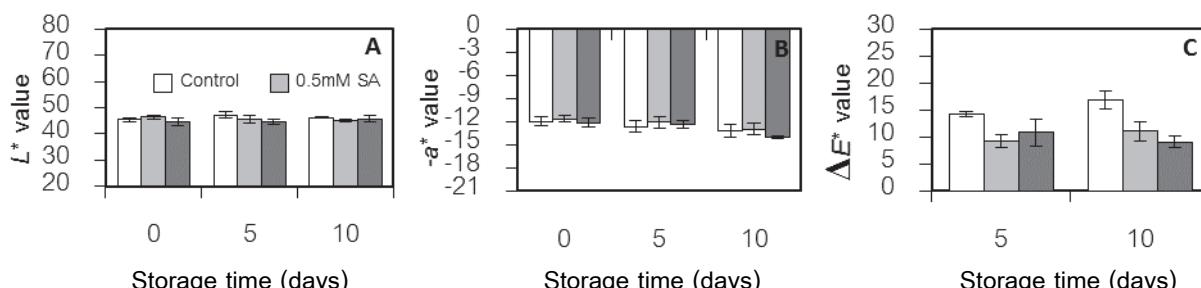


Figure 1 Brightness (L^*) (A), greenness ($-a^*$) (B) and colour difference (ΔE^*) (C) values of sunflower sprouts treated with SA solution at various concentrations during storage at 7°C for 10 days.

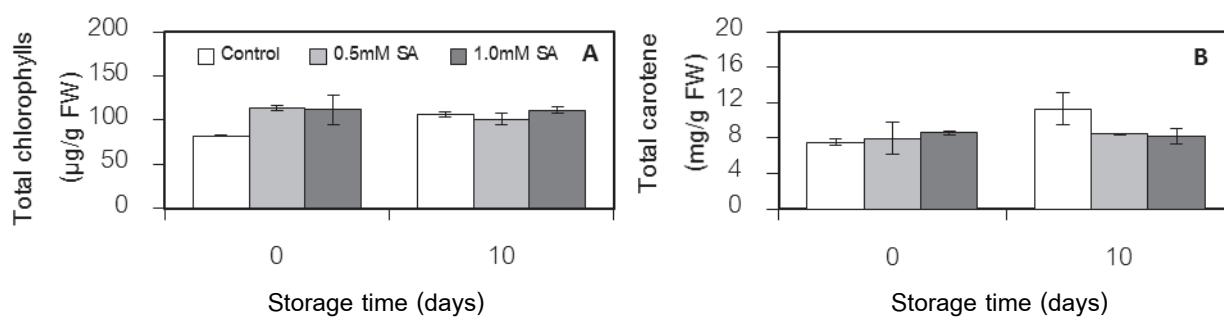


Figure 2 Total chlorophyll (A) and total carotene (B) contents of sunflower sprouts treated with SA solution at various concentrations during storage at 7°C for 10 days.

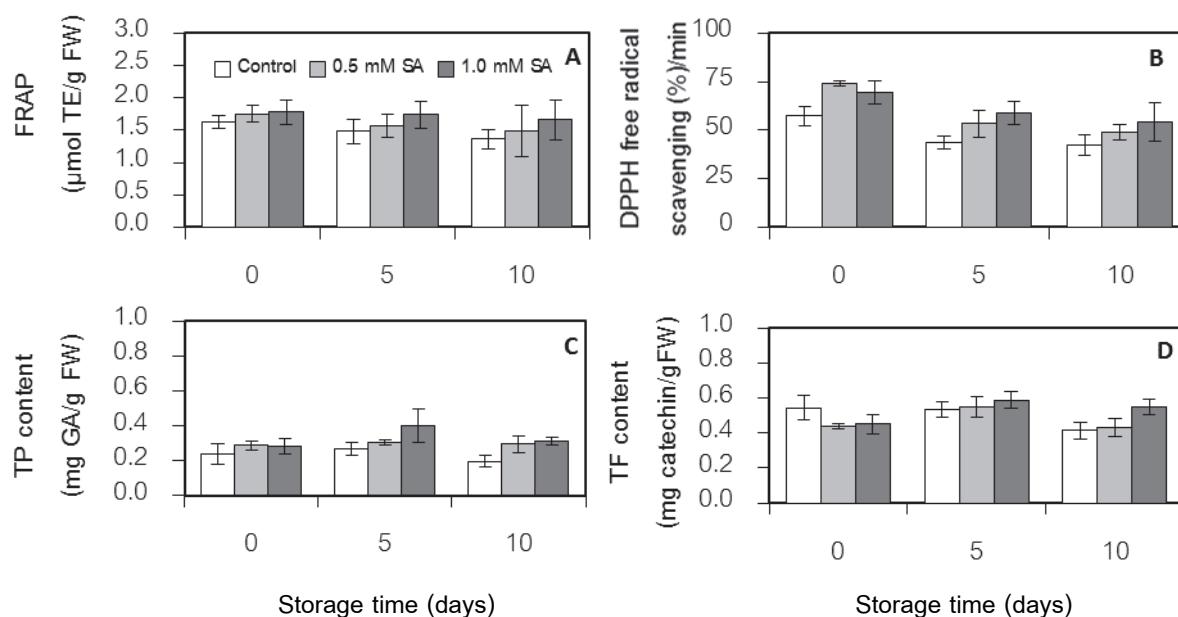


Figure 3 Ferric reducing antioxidant power (FRAP) value (A), DPPH free radical scavenging activity (%) per min (B), total phenol (C) and total flavonoid (D) contents of sunflower sprouts treated with SA solution at various concentrations during storage at 7°C for 10 days.

วิจารณ์ผล

จากการทดลองพบว่าการใช้กรดซาลิไซลิกสามารถรักษาลักษณะสีโดยรวมของต้นอ่อนทานตะวันระหว่างการเก็บรักษา โดยพยากรณ์ปริมาณคลอโรฟิลล์หลังการจืดฟื้น 24 ชั่วโมง และการรักษาบปริมาณคลอโรฟิลล์ และควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณแครอทีนระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่ากรดซาลิไซลิก กระตุ้นการส่งสัญญาณให้พืชสร้างกระบวนการต้านทานและตอบสนองต่อความเครียดที่พืชได้รับ นอกจากนั้นยังช่วยกระบวนการสังเคราะห์แสงและเพิ่มปริมาณคลอโรพลาสต์ (Radwan *et al.*, 2008) และยับยั้งการทำงานของเอนไซม์คลอโรฟิลเลส (Kazemi *et al.*, 2011) การที่กรดซาลิไซลิกกระตุ้นให้พืชสร้างภูมิต้านทานนี้มีผลในการเพิ่มปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่ดีต่อสุขภาพมนุษย์ ได้แก่ สารต้านอนุมูลอิสระ สารประกอบฟีโนอล และ ฟลาโนไซด์ เป็นต้น (Supapvanich and Promyou, 2013) จากงานวิจัยก่อนหน้านี้ ได้รายงานว่า การใช้กรดซาลิไซลิกสามารถรักษาลักษณะสีได้โดยรวม แต่ควบคุมอาการผิดปกติทางสรีรวิทยาระหว่างการเก็บรักษาที่คุณภาพน้ำมันต่ำ เช่นที่ได้รายงานไว้ในผัก ได้แก่ หน่อไม้ฝรั่ง (Wei *et al.*, 2011) และ แมงลัก (Supapvanich *et al.*, 2015) และในผลไม้ได้แก่ มะลอกพันธุ์แขกดำ (Promyou and Supapvanich, 2016) และผลกีวี (Kazemi *et al.*, 2013)

สรุป

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าการใช้กรดซาลิกไซลิกสามารถรักษาคุณภาพหลังการเก็บไว้ และเพิ่มคุณค่าทางโภชนาโดยไปกระตุ้นปริมาณสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของต้นอ่อนทานตะวันองค์รวมห่วงว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำเป็นระยะเวลา 10 วัน ซึ่งจะดับความเข้มข้นของกรดซาลิกไซลิกที่ให้ผลลัพธ์สุดในกระบวนการทดลองนี้ คือ 1.0 mM

เอกสารอ้างอิง

- Benzie, I. F. F. and J. J. Strain. 1996. The ferric reducing ability of plasma (FRAP) as a measure of "Antioxidant power": the FRAP assay. *Analytical Biochemistry*. 239: 70–76.
- Brand-Williams, W., M.E. Cuvelier and C. Berset. 1995. Use of free radical method to evaluate antioxidant activity. *LWT – Food Science and Technology* 28: 25–30.
- Jia, Z., M. Tang and J. Wu. 1999. The determination of flavonoid contents in mulberry and their scavenging effects on superoxide radical. *Food Chemistry* 64: 555–559.
- Kazemi, M., M. Aran and S. Zamani. 2011. Effects of calcium chloride and salicylic acid treatment on quality characteristics of kiwifruit (*Actinidia deliciosa* cv. Hayward) during storage. *American Journal of Plant Physiology* 6: 183-189.
- Kirk, J.T.O. 1968. Studies on the dependence of chlorophyll synthesis on protein synthesis in *Euglena gracilis*, together with a nomogram for determination of chlorophyll concentration. *Planta* 78: 200–207.
- Márton, M., Zs. Mándoki and J. Csapó. 2010. The role of sprouts in human nutrition. A review .*Acta University Sapientiae, Alimentaria* 3:81-117.
- Promyou, S. and S. Supapvanich. 2016. Effects of salicylic acid immersion on physicochemical quality of Thai papaya fruit 'Kaek Dam' during storage. *Acta Horticulturae* 1111: 105-112.
- Radwan, D. E. M., G. Lu, K. A. Fayed and S. Y. Mahmoud. 2008. Protective action of salicylic acid against bean yellow mosaic virus infection in *Vicia faba* leaves. *Journal of Plant Physiology* 165: 845-857.
- Slinkard, K. and V. L. Singleton. 1977. Total phenol analysis: automation and comparison with manual methods. *American Journal Enology Viticulture* 28: 49–55.
- Supapvanich, S., R. Phonpakdee and P. Wongsuwan. 2015. Chilling injury alleviation and quality maintenance of lemon basil by preharvest salicylic acid treatment. *Emirates Journal of Food and Agriculture* 27(11): 801-807.
- Supapvanich, S. and S. Promyou. 2013. Efficiency of salicylic acid application on postharvest perishable crops. pp. 339-355. In: S. Hayat and A.A.M.N. Alyemei (Eds.). *Salicylic acid: Plant growth and development*, Springer, New York USA.
- Wei, Y., Z. Liu, Y. Su, D. Liu and X. Ye. 2011. Effect of salicylic acid treatment on postharvest quality, antioxidant activities and free polyamines of asparagus. *Journal of Food Science* 76: 126-132